

En ganska wacker och lärrik

W i s a,

Om

Tungones Styrrelse,

Uti hwilken föreställes, Huru hwart
och ett Guds Barn skal taga adt
uppå sin Tunga, at hon icke förer
honom i olycka. Samt falska Tun-
gons någorlunda Beskrifning.

Thet dagas i öster, hwar och 14
en Dag ic.

Sjunges som: Himmelriket liknas wid tio
Jungfrur, ic.

Wesle, tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

I.

Thet dagas i öster, hwar och
en dag, Med'n wi uti werlden
månd wandra, Gud gifwe oss
lycka och stadigt behag, At troligen
älska hwarandra, Så länge wi
leswe på jorden.

2. Hjelp oss nu vår Gud och
Herr fast blid, At Christeligen
så kunna leswa: I ärlighet stilla
förnöta vår tid, Och oss ej i
Synden inweswa, Så länge wi
leswe på jorden.

3. Förlåt mig min Christen jag
spörjer dig brått, Kan du mig väl
swara til thetta, Huruledes wi
alle sku bära oss åth, wi qwitte
bli

bli allan vår tråta, Så länge wi
leswe på jorden.

4. Then Frågan hon hafwer en
gancka djup grund, Thet hafwer jag
hördt af the Wisa, At then som
kan styra sin tunga och mund,
Han finner för tråtor stor lisa,
Så länge wi leswe på jorden.

5. En tungan hon är wäl liten
en lem, Som äger ej ben eller
mårgen, Men wil man dock henne
missbruka helt slem, Förändrar
hon så dygde-fårgen, Så länge wi
leswe på jorden.

6. Ej Rakknif skarp eller hwas,
faste Swård, Ej kunna så djupt
någon såra, Som falsker en tun-
ga i lögnen utlård, Ther öfwer
man flaga måst swåra, Så länge
wi leswe på jorden.

7. At Rak-knif och swård the
gjöra stor mehn, Och gifwa wäl
skrämmorna många, Men tungones
sår

får fast än hon synes lehn, Thet
läfs ej i tiderna långa, Så länge
wi lefwe på jorden.

8. Af Rätter, then bäste, och
sämste hon är, thet wille Esopus
nått wisa, En ondt eller godt
uträtta man plår Med tungan
både lasta och prisa, Så länge wi
lefwe på jorden.

9. Här finnes ej många som
wachta sin ord, Och taga sin mun
wål til wara, Man hörer fast
sällan två sitta wid bord, Som
nåstans fins åra då spara, Så
länge wi lefwe på jorden.

10. Bewara oss Gud för en
ond tungos mun, Som menniskan
kommer i qwida, Med falskhet
och lögn hon söker all stund, At
mången oskyldig måst lida, Så
länge wi lefwe på jorden.

11. Låt wara hon wisar sig ljuf-
lig och kär, Dock får man wist
röna thes ränker, Omildare hon
wist

wist än korpen dock är, med listig-
het som hon uptäncker, Så länge
wi lefwe på jorden.

12. En korpen förtärer allenast
the Als, Hwaraf han kan hafwa
sin föda, Men falskan en tunga,
wet ej hut och kas, Hon fråta
wil lefwand' och döda, Så länge
wi lefwe på jorden.

13. En skadelig Lem är tungan
och led, När hon sig ej låta wil
råda, Hon säger fast ofta thet
hon intet wet, Och kommer så mån-
gen i wåda, Så länge wi lefwe
på jorden.

14. Hon fränder ens åhra, ens
ryckte, ens Namn, När orden hon
lättsfärdigt gifwer, Och finner, ej
nytta, ej heder, ej gagn, Dock
flitigt hon wårket sitt drifwer,
Så länge wi lefwe på jorden.

15. Godt ryckte hon dödar, och
gör thens mund stum, Som san-
ningen wål kunde tala, Han achta
för

för däre, för galen och dum, När
hon brukar Oljan sin hala, Så
länge vi lefwe på jorden.

16. En fast han har åhra och
penningar nog Til Tusend' och
tusende daler, Så måste han tåga
til alt som en stock, När falskaste
tungan hon talar, Så länge vi
lefwe på jorden.

17. Betänk therför Christen tin
ord med godt skäl, Tag tungan
och munnen til wara, Om tu thet
försummar, och icke gör wäl,
Så kommer tu ofta i fara, Så
länge vi lefwe på jorden.

18. En åhrilig Man talar af
åhriligt sin, Och wil ej sin nästa
förföra, Han höra kan lögnen
men sanning tar in, Wil åhriligt
Ramn men intet göra, Så länge
vi lefwe på jorden.

19. Men then som sin tunga
wid lögnen har fäst, Han skjuter
ej hwad som han talar, Han actar
ej

ej Herre, ej Fogde, ell' Präst,
Men håller them alla lätt fala, Så
länge vi lefwe på jorden.

20. En häst som man finner båd'
starker och sund, Then kan man
med betfel wäl tamma, men trettio
tänder i människans mund, The
kunna ej tungors drift hämma, Så
länge vi lefwe på jorden.

21. Ett Skepp som och bära
månd' lasterna stor, Kan styras
med ror uti sunden, Men falskan
en tunga jag näppeligen tror, Kan
styras hos mången i munnen, Så
länge vi lefwe på jorden.

22. Men tänk tu baktalare
hwad tu då gör, Som låter tin
tunga at råda, Och nästans tins
ära så skamlig förstör, Alt tu
dock sist kommer i wåda, Så
länge vi lefwe på jorden.

23. Nu kåraste Christen tag
lärdomen min, Then jag tig
ensaldigt wil gifwa, Baktala ej
nåstan

nåstan, men tungan styr tin,
Alt hwar uti frid må få blifwa
Så länge wi lefwe på jorden.

24. Gud hjälpe oss bruka
rätt tungone så, Alt wi honom
stadelig prisa, wår nästa befrämja,
hans ära, si då, Så wi uti Him-
melen lisa, Då wi slutit lef-
wa på jorden.

Exemplaret kostar 1. β.